

U S T A W A

z dnia 23 stycznia 2009 r.

o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Tworzy się Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, zwaną dalej „Krajową Szkołą”.

2. Krajowa Szkoła posiada osobowość prawną.

3. Minister Sprawiedliwości sprawuje nadzór nad Krajową Szkołą w zakresie zgodności jej działania z przepisami ustawowymi i statutem.

Art. 2. 1. Zadaniem Krajowej Szkoły są:

- 1) szkolenie i doskonalenie zawodowe sędziów, asesorów sądowych, prokuratorów i asesorów prokuratury w celu uzupełnienia ich specjalistycznej wiedzy i umiejętności zawodowych;
- 2) szkolenie i doskonalenie zawodowe referendarzy sądowych, asystentów sędziów, asystentów prokuratorów, kuratorów zawodowych oraz urzędników sądów i prokuratury w celu podniesienia ich kwalifikacji zawodowych;
- 3) prowadzenie aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorowskiej, których celem jest uzyskanie przez aplikantów niezbędnej wiedzy i praktycznego przygotowania do zajmowania stanowisk sędziego, asesora sądowego, prokuratora i asesora prokuratury;
- 4) prowadzenie analiz i badań służących ustaleniu kompetencji i kwalifikacji wymaganych na stanowiskach pracy w sądach i prokuraturze celem ich wykorzystania w działalności szkoleniowej.

2. Zadania Krajowej Szkoły realizowane są w szczególności przez:

- 1) opracowywanie programów i organizowanie szkoleń i innych cyklicznych form doskonalenia zawodowego;
- 2) koordynowanie działalności szkoleniowej sądów i prokuratury;
- 3) opracowywanie programów aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorowskiej oraz organizowanie tych aplikacji;

- 4) przygotowywanie i organizowanie egzaminów sędziowskiego i prokuratorskiego;
- 5) przygotowywanie oraz organizowanie konferencji, sympozjów i seminariów;
- 6) współpracę międzynarodową oraz współdziałanie z podstawowymi jednostkami organizacyjnymi szkół wyższych prowadzącymi kształcenie na kierunku prawo, jednostkami badawczo-rozwojowymi oraz placówkami naukowymi Polskiej Akademii Nauk w zakresie działalności szkoleniowej oraz innych form doskonalenia zawodowego;
- 7) prowadzenie działalności wydawniczej związanej z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1;
- 8) pozyskiwanie i wykorzystywanie funduszy pomocowych przeznaczonych na finansowanie zadań, o których mowa w ust. 1;
- 9) wykonywanie innych zadań związanych z doskonaleniem kadr sądów i prokuratury, a także z potrzebami sądownictwa i prokuratury, wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości.

3. Krajowa Szkoła ma prawo używania okrągłej pieczęci z wizerunkiem orła, ustalonym dla godła Rzeczypospolitej Polskiej, oraz nazwą szkoły w otoku na podstawie przepisów ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 235, poz. 2000, z późn. zm.¹⁾).

Art. 3. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, nadaje statut Krajowej Szkole, określający jej ustrój, organizację, siedzibę oraz symbole, mając na uwadze konieczność stworzenia odpowiednich warunków organizacyjnych niezbędnych dla prawidłowej realizacji zadań przez Krajową Szkołę.

Art. 4. Do mienia i finansów Krajowej Szkoły stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące państwowych szkół wyższych. Uprawnienia ministra właściwego w rozumieniu tych przepisów w odniesieniu do Krajowej Szkoły wykonuje Minister Sprawiedliwości.

Rozdział 2

Organy Krajowej Szkoły

Art. 5. Organami Krajowej Szkoły są:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 220, poz. 1600, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 18, poz. 96, z 2012 r. poz. 490 oraz z 2015 r. poz. 1045 i 1890.

- 1) Rada Programowa;
- 2) Dyrektor.

Art. 6. 1. Radę Programową, zwaną dalej „Radą”, powołuje Minister Sprawiedliwości.

2. Rada składa się nie więcej niż z 18 członków, w tym:

- 1) 3 członków wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości;
- 2) 3 członków wskazanych przez Krajową Radę Sądownictwa;
- 3) 3 członków wskazanych przez Prokuratora Generalnego;
- 4) 3 członków wskazanych przez Krajową Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym;
- 5) członka wskazanego przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego;
- 6) członka wskazanego przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego;
- 7) członka wskazanego przez podstawowe jednostki organizacyjne szkół wyższych prowadzące kształcenie na kierunku prawo;
- 8) członka wskazanego przez Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej;
- 9) członka wskazanego przez Prezesa Krajowej Rady Radców Prawnych;
- 10) członka wskazanego przez Prezesa Krajowej Rady Notarialnej.

3. Członkiem Rady może być wyłącznie sędzia, prokurator, osoba posiadająca tytuł naukowy profesora albo stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych, sędzia albo prokurator w stanie spoczynku.

4. Kadencja członków Rady trwa 4 lata. W razie odwołania członka Rady z przyczyn, o których mowa w art. 8 albo jego śmierci, jego następca pełni obowiązki do końca kadencji zastępowanego członka Rady.

5. Członkowie Rady mogą być powołani tylko raz na jeszcze jedną kadencję.

6. Minister Sprawiedliwości na 3 miesiące przed dniem upływu kadencji członków Rady zwraca się do Krajowej Rady Sądownictwa, Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, podstawowych jednostek organizacyjnych szkół wyższych prowadzących kształcenie na kierunku prawo, Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej, Prezesa Krajowej Rady Radców Prawnych oraz Prezesa Krajowej Rady Notarialnej o wskazanie kandydatów na członków Rady. Wskazanie kandydatów następuje najpóźniej na 30 dni przed dniem upływu kadencji członków Rady.

Art. 7. 1. Członkowie Rady wybierają spośród siebie Przewodniczącego i zastępcę Przewodniczącego.

2. Przewodniczący Rady kieruje jej pracami.

3. Kadencja Przewodniczącego Rady i jego zastępcy trwa 4 lata, nie dłużej jednak niż członkostwo w Radzie.

Art. 8. 1. Minister Sprawiedliwości odwołuje członka Rady, jeżeli członek Rady:

- 1) nie realizuje obowiązków związanych z członkostwem w Radzie;
- 2) stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków związanych z członkostwem w Radzie na skutek choroby;
- 3) zrzekł się członkostwa w Radzie;
- 4) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 5) przestał spełniać wymagania określone w art. 6 ust. 3.

2. Członkostwo w Radzie ustaje z chwilą śmierci członka Rady.

Art. 9. Minister Sprawiedliwości niezwłocznie uzupełnia skład Rady, w przypadku odwołania jej członka, w trybie i na zasadach określonych w art. 6.

Art. 10. 1. Do zadań Rady należy:

- 1) ustalanie ogólnych kierunków działalności Krajowej Szkoły;
- 2) opracowywanie rocznych harmonogramów działalności szkoleniowej Krajowej Szkoły;
- 3) uchwalanie programów aplikacji;
- 4) opiniowanie składu zespołów i komisji konkursowych oraz zespołów i komisji egzaminacyjnych;
- 5) ustalanie rocznych planów wydawniczych Krajowej Szkoły;
- 6) ustalanie zasad rekrutacji na szkolenia;
- 7) uchwalanie regulaminu organizacyjnego Krajowej Szkoły;
- 8) uchwalanie regulaminu organizacyjnego Rady;
- 9) uchwalanie regulaminu działalności szkoleniowej Krajowej Szkoły;
- 10) zgłaszanie i opiniowanie kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły;
- 11) zatwierdzanie rocznego sprawozdania z działalności Krajowej Szkoły, przedstawianego przez Dyrektora Krajowej Szkoły;
- 12) wyrażanie opinii w sprawie odwołania Dyrektora Krajowej Szkoły;

13) wyrażanie opinii we wszystkich sprawach dotyczących działalności Krajowej Szkoły.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w zakresie zgodności z planem finansowym wymagają zatwierdzenia przez Ministra Sprawiedliwości.

Art. 11. 1. Członkowie Rady w związku z pełnieniem obowiązków w Radzie otrzymują:

- 1) diety;
- 2) zwrot kosztów podróży i noclegów, na zasadach określonych odpowiednio w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju albo poza granicami kraju.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość diet, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie wyższą niż 10% podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego, biorąc pod uwagę zakres obowiązków członków Rady.

Art. 12. 1. Dyrektora Krajowej Szkoły powołuje Minister Sprawiedliwości na okres 5 lat, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa i Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym.

2. Jeżeli Krajowa Rada Sądownictwa lub Krajowa Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia zamiaru powołania Dyrektora Krajowej Szkoły, nie wyrazi opinii, o której mowa w ust. 1, uznaje się, że opinia jest pozytywna.

3. Dyrektorem Krajowej Szkoły może być wyłącznie sędzia, prokurator, osoba posiadająca tytuł naukowy profesora albo stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych, sędzia albo prokurator w stanie spoczynku.

4. W przypadku powołania sędziego lub prokuratora do pełnienia funkcji Dyrektora Krajowej Szkoły, Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny na wniosek Prokuratora Krajowego deleguje odpowiednio sędziego lub prokuratora do Krajowej Szkoły na czas trwania kadencji na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U.

z 2015 r. poz. 133, z późn. zm.²⁾) lub w ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177).

5. Powołanie Dyrektora Krajowej Szkoły na kolejną kadencję następuje w trybie określonym w ust. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły może być powołany najwyżej na dwie kolejne kadencje.

5a. Minister Sprawiedliwości po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa i Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym odwołuje Dyrektora Krajowej Szkoły, jeżeli Dyrektor Krajowej Szkoły:

- 1) nie realizuje obowiązków związanych z pełnioną funkcją;
- 2) stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków związanych z pełnioną funkcją na skutek choroby;
- 3) zrzekł się pełnionej funkcji;
- 4) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 5) przestał spełniać wymagania określone w ust. 3.

6. Minister Sprawiedliwości powołuje i odwołuje zastępców Dyrektora Krajowej Szkoły na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły.

7. Co najmniej jednym z zastępców Dyrektora Krajowej Szkoły jest sędzia albo sędzia w stanie spoczynku.

8. Co najmniej jednym z zastępców Dyrektora Krajowej Szkoły jest prokurator albo prokurator w stanie spoczynku.

9. Do zastępców Dyrektora Krajowej Szkoły stosuje się odpowiednio przepisy ust. 4 i art. 14.

Art. 13. (uchylony)

Art. 14. 1. Minister Sprawiedliwości zawiesza w czynnościach służbowych Dyrektora Krajowej Szkoły będącego sędzią lub prokuratorem, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych lub w ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.

2. Dyrektora Krajowej Szkoły niebędącego sędzią lub prokuratorem Minister Sprawiedliwości zawiesza w czynnościach służbowych w przypadkach określonych

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 509, 694, 1066, 1224, 1309, 1311, 1418, 1595, 1781 oraz z 2016 r. poz. 147.

w art. 12b ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. z 2015 r. poz. 1241).

3. Minister Sprawiedliwości wyznacza osobę, której powierza pełnienie obowiązków Dyrektora Krajowej Szkoły na czas jego zawieszenia w czynnościach służbowych. Osoba ta powinna spełniać wymagania określone w art. 12 ust. 3.

Art. 15. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły kieruje działalnością Krajowej Szkoły i reprezentuje ją na zewnątrz.

2. Do zadań Dyrektora Krajowej Szkoły należy w szczególności:

- 1) opracowywanie regulaminu organizacyjnego Krajowej Szkoły;
- 2) sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad komórkami organizacyjnymi Krajowej Szkoły;
- 3) wykonywanie czynności w sprawach z zakresu prawa pracy;
- 4) zapewnianie realizacji procesów dydaktycznych oraz opracowywanie regulaminu działalności szkoleniowej Krajowej Szkoły;
- 5) ustalanie szczegółowego programu aplikacji;
- 6) realizowanie rocznych harmonogramów działalności szkoleniowej Krajowej Szkoły;
- 7) realizowanie rocznych planów wydawniczych Krajowej Szkoły;
- 8) realizowanie zadań związanych z przygotowaniem i przeprowadzaniem naboru na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską, a także prowadzeniem tych aplikacji, oraz przygotowaniem i przeprowadzaniem egzaminów sędziowskiego i prokuratorskiego;
- 9) sporządzanie i przedstawianie Ministrowi Sprawiedliwości oraz Radzie corocznych sprawozdań z działalności Krajowej Szkoły;
- 10) realizowanie zadań wyznaczonych przez Ministra Sprawiedliwości, związanych z działalnością Krajowej Szkoły;
- 11) wydawanie zarządzeń i poleceń porządkowych.

Rozdział 2a

Kształcenie ustawiczne

Art. 15a. 1. Szkolenia zawodowe sędziów, asesorów sądowych, prokuratorów, asesorów prokuratury, referendarzy sądowych, asystentów sędziów, asystentów prokuratorów, kuratorów zawodowych oraz urzędników sądów i prokuratury odbywają się zgodnie z rocznym harmonogramem działalności szkoleniowej, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, zwanym dalej „harmonogramem”.

2. Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa sądu apelacyjnego lub, w uzasadnionych przypadkach, z własnej inicjatywy może zlecić Krajowej Szkole przeprowadzenie dodatkowych szkoleń, nieuwzględnionych w harmonogramie, dla sędziów, asesorów sądowych, referendarzy sądowych, asystentów sędziów, kuratorów zawodowych oraz urzędników sądów.

3. Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny może zlecić Krajowej Szkole przeprowadzenie dodatkowych szkoleń, nieuwzględnionych w harmonogramie, dla prokuratorów, asesorów prokuratury, asystentów prokuratorów oraz urzędników prokuratury.

4. Wydatki związane z przeprowadzeniem szkoleń, o których mowa w ust. 2 i 3, pokrywane są z budżetu państwa z części „Sądy powszechne” z budżetu części obszaru apelacji, z którego sędziowie, asesory sądowi, referendarze sądowi, asystenci sędziów, kuratorzy zawodowi oraz urzędnicy sądowi będą uczestniczyć w przeprowadzanych szkoleniach, albo z części „Powszechne jednostki organizacyjne prokuratury”.

5. Uwzględniając uzasadnione potrzeby, Krajowa Szkoła – niezależnie od szkoleń i innych form doskonalenia zawodowego ujętych w harmonogramie – może, po zatwierdzeniu przez Radę, organizować dodatkowe szkolenia i inne formy doskonalenia zawodowego, zawiadamiając o tym zainteresowanych.

Art. 15b. 1. Harmonogram uwzględnia potrzeby szkoleniowe zgłaszane przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, Prokuratora Krajowego, Krajową Radę Sądownictwa, Krajową Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, prezesów sądów apelacyjnych oraz prokuratorów regionalnych.

2. Rada po opracowaniu harmonogramu przekazuje go do zaopiniowania Ministrowi Sprawiedliwości.

3. Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, po uzyskaniu stanowiska Prokuratora Krajowego, może, w terminie 30 dni od dnia otrzymania harmonogramu, zaproponować wprowadzenie do niego zmian.

4. Rada w terminie 30 dni od dnia zaproponowania przez Ministra Sprawiedliwości zmian odnosi się do nich.

Art. 15c. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb opracowania harmonogramu, mając na względzie konieczność zaspokojenia potrzeb szkoleniowych sędziów, asesorów sądowych, referendarzy sądowych,

asystentów sędziów, kuratorów zawodowych, prokuratorów, asesorów prokuratury, asystentów prokuratorów oraz urzędników sądów i prokuratury.

Rozdział 3

Aplikacje sędziowska i prokuratorska

Art. 16. Minister Sprawiedliwości sprawuje nadzór merytoryczny nad aplikacjami sędziowską i prokuratorską.

Art. 17. 1. Minister Sprawiedliwości ogłasza, w drodze zarządzenia, w zależności od potrzeb kadrowych sądów i prokuratury, nabór na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską i jednocześnie wyznacza limity przyjęć na te aplikacje. Wyznaczając limit przyjęć na aplikację prokuratorską, Minister Sprawiedliwości zasięga opinii Prokuratora Krajowego.

2. Dyrektor Krajowej Szkoły zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 2058 oraz z 2016 r. poz. 34), zwanym dalej „Biuletynem Informacji Publicznej”, a także na stronie internetowej Krajowej Szkoły, zarządzenie Ministra Sprawiedliwości, o którym mowa w ust. 1.

3. W ogłoszeniu o naborze na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską podaje się w szczególności:

- 1) termin przeprowadzenia konkursu;
 - 2) termin i miejsce złożenia zgłoszenia do konkursu;
 - 3) wysokość i sposób uiszczenia opłaty za udział w konkursie.
4. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, zawiera:
- 1) ankietę personalną;
 - 2) kopię dokumentu potwierdzającego ukończenie wyższych studiów prawnych w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskanie tytułu zawodowego magistra lub zagranicznych studiów prawnych uznanych w Rzeczypospolitej Polskiej albo zaświadczenie o zdanym egzaminie magisterskim;
 - 3) dowód uiszczenia opłaty za udział w konkursie;
 - 4) kopię dowodu osobistego;
 - 5) zaświadczenie stwierdzające, że składający zgłoszenie jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do wykonywania obowiązków aplikanta aplikacji sędziowskiej lub aplikacji prokuratorskiej.

5. Wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 5, oraz badanie kandydata na aplikanta aplikacji sędziowskiej lub aplikacji prokuratorskiej odbywa się na zasadach obowiązujących kandydata na stanowisko sędziowskie.

6. Dokumenty, o których mowa w ust. 4, mogą być składane również w formie elektronicznej. Decyzję o możliwości składania dokumentów w formie elektronicznej podejmuje Dyrektor Krajowej Szkoły i informuje o niej w ogłoszeniu o naborze na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską.

Art. 18. 1. Nabór na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską odbywa się w drodze konkursu składającego się z 2 etapów:

- 1) testu sprawdzającego wiedzę z poszczególnych dziedzin prawa;
- 2) pracy pisemnej sprawdzającej umiejętność stosowania argumentacji prawniczej, zasad wykładni oraz kwalifikowania stanów faktycznych.

2. Warunkiem dopuszczenia do drugiego etapu konkursu jest uzyskanie z testu minimalnej liczby punktów określonej, w drodze zarządzenia, przez Ministra Sprawiedliwości. Jeżeli liczba kandydatów, którzy uzyskali minimalną liczbę punktów, jest większa niż dwukrotność limitów przyjęć na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską w danym roku, do drugiego etapu konkursu dopuszczeni zostają kandydaci, stosownie do liczby uzyskanych punktów, w liczbie odpowiadającej dwukrotności limitów przyjęć. Przepis art. 25 ust. 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

Art. 19. 1. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Rady, powołuje zespół konkursowy, który opracowuje test oraz zadania na drugi etap konkursu. Test oraz zadania są zatwierdzane przez Ministra Sprawiedliwości.

2. W skład zespołu konkursowego, o którym mowa w ust. 1, wchodzi:

- 1) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród pracowników Krajowej Szkoły;
- 2) 2 sędziów lub prokuratorów wykładowców Krajowej Szkoły, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa podlegających sprawdzeniu w toku konkursu, wskazanych przez Dyrektora Krajowej Szkoły;
- 3) 3 sędziów wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów Sądu Najwyższego, sędziów sądów apelacyjnych, sędziów sądów okręgowych, sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego lub sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;

- 4) 3 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratorów prokuratur regionalnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;
- 5) pracownik naukowy, naukowo-dydaktyczny lub dydaktyczny szkoły wyższej działającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadający co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego z zakresu nauk prawnych, wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród nauczycieli akademickich będących wykładowcami Krajowej Szkoły.

3. Członkami zespołu konkursowego, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, mogą być sędziowie w stanie spoczynku lub prokuratorzy w stanie spoczynku.

4. Przewodniczącego zespołu konkursowego wyznacza spośród jego członków Minister Sprawiedliwości. Przewodniczący zespołu konkursowego kieruje jego pracami.

5. Minister Sprawiedliwości odwołuje członka zespołu konkursowego w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji;
- 2) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie obowiązków członka zespołu;
- 3) cofnięcia rekomendacji przez organ wskazujący kandydata;
- 4) niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków;
- 5) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 6) wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe.

6. Członek zespołu konkursowego zostaje wyłączony z udziału w jego pracach, jeżeli kandydat pozostaje z nim w stosunku:

- 1) małżeństwa lub we wspólnym pożyciu;
- 2) pokrewieństwa albo powinowactwa do trzeciego stopnia;
- 3) przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 4) zależności służbowej;
- 5) osobistym tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do jego obiektywizmu.

7. Powody wyłączenia trwają pomimo ustania małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.

8. Członkowie zespołu konkursowego przed rozpoczęciem prac zespołu składają pisemne oświadczenie, iż nie zachodzą w ich przypadku powody wyłączenia, o których mowa w ust. 6, oraz powody odwołania, o których mowa w ust. 5 pkt 2, 5 i 6.

Art. 20. 1. Konkurs przeprowadza komisja konkursowa powoływana przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły zaopiniowany przez Radę. Członkami komisji konkursowej mogą być osoby, których wiedza, doświadczenie zawodowe i autorytet dają rękojmię prawidłowego przebiegu konkursu.

2. W skład komisji konkursowej wchodzi:

- 1) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów i prokuratorów delegowanych do Krajowej Szkoły;
- 2) 2 wykładowców Krajowej Szkoły wskazanych przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów i prokuratorów, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;
- 3) 3 sędziów wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów Sądu Najwyższego, sędziów sądów apelacyjnych, sędziów sądów okręgowych, sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego lub sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;
- 4) 3 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratorów prokuratur regionalnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;
- 5) przedstawiciel Krajowej Rady Sądownictwa;
- 6) przedstawiciel Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym.

3. Przewodniczącą komisji konkursowej wyznacza spośród jej członków Minister Sprawiedliwości. Przewodniczący komisji konkursowej kieruje jej pracami.

4. Do członków komisji konkursowej stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 5–8.

5. Jeżeli wymagają tego względy organizacyjne wynikające z dużej liczby kandydatów, Minister Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły może zarządzić przeprowadzenie testu w siedzibach wybranych sądów apelacyjnych lub prokuratur regionalnych. Przebieg testu nadzorują zespoły powołane przez Ministra

Sprawiedliwości w uzgodnieniu z prezesem sądu apelacyjnego lub prokuratorem regionalnym, właściwymi ze względu na miejsce przeprowadzania testu.

6. W skład zespołów wchodzi sędziowie i prokuratorzy oraz urzędnicy sądów i prokuratury z obszarów właściwości sądów apelacyjnych lub prokuratur regionalnych, o których mowa w ust. 5. Liczba członków zespołu jest uwarunkowana liczbą kandydatów dopuszczonych do testu, nie może być jednak większa niż siedem osób.

7. Pracami zespołów kieruje wyznaczony przez Ministra Sprawiedliwości członek komisji konkursowej. Do członków zespołów stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 5–8.

Art. 21. 1. Przed przystąpieniem do konkursu kandydat uiszcza opłatę za udział w konkursie. Opłata stanowi dochód Krajowej Szkoły.

2. Minister Sprawiedliwości po zasięgnięciu opinii Dyrektora Krajowej Szkoły określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1 – nie wyższą niż równowartość 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w art. 2 ust. 3–5 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008) – uwzględniając konieczność prawidłowego i efektywnego przeprowadzenia naboru.

3. W przypadku nieprzystąpienia przez kandydata do konkursu, Dyrektor Krajowej Szkoły zwraca 2/3 uiszczony opłaty.

Art. 22. 1. Po przeprowadzeniu konkursu komisja konkursowa przedstawia Dyrektorowi Krajowej Szkoły listę kwalifikacyjną kandydatów na aplikantów aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej, zwaną dalej „listą kwalifikacyjną”, zawierającą imiona i nazwiska kandydatów, którzy uczestniczyli w obu etapach naboru na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską, z podaniem liczby punktów uzyskanych przez każdego kandydata i liczby porządkowej wskazującej jego miejsce na tej liście wraz z dokumentacją, oraz ogłasza listę kwalifikacyjną w Biuletynie Informacji Publicznej.

2. O miejscu na liście kwalifikacyjnej decyduje suma punktów uzyskanych przez kandydatów z obu etapów konkursu. Jeżeli dwóch lub więcej kandydatów uzyska taką samą liczbę punktów, o miejscu na liście kwalifikacyjnej decyduje liczba punktów uzyskanych z pracy pisemnej, a jeżeli liczba punktów uzyskanych z pracy pisemnej jest taka sama, wszystkich tych kandydatów umieszcza się na jednym miejscu na liście kwalifikacyjnej.

Art. 23. Osoba umieszczona na liście kwalifikacyjnej może, w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej, złożyć do Dyrektora Krajowej Szkoły wniosek o przyjęcie na aplikację sędziowską lub aplikację prokuratorską.

Art. 24. 1. Aplikantem aplikacji sędziowskiej albo aplikacji prokuratorskiej może zostać osoba:

- 1) która posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;
- 2) która posiada nieposzlakowaną opinię;
- 3) która nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 4) która ukończyła wyższe studia prawnicze w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskała tytuł zawodowy magistra lub zagraniczne studia prawnicze uznane w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) której stan zdrowia pozwala na wykonywanie obowiązków aplikanta.

2. Dyrektor Krajowej Szkoły zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego o każdym kandydacie umieszczonym na liście kwalifikacyjnej, który złożył wniosek o przyjęcie na aplikację sędziowską lub aplikację prokuratorską.

Art. 25. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły wydaje decyzję w sprawie przyjęcia na aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską.

2. Decyzję o przyjęciu na aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską Dyrektor Krajowej Szkoły wydaje kierując się kolejnością umieszczenia kandydatów na liście kwalifikacyjnej, do wyczerpania limitów przyjęć na te aplikacje. W przypadku gdy miejsce na liście kwalifikacyjnej, w którym następuje wyczerpanie limitu przyjęć na daną aplikację, zajmuje więcej niż jeden kandydat, limit ten zostaje podwyższony do wysokości umożliwiającej przyjęcie tych kandydatów zgodnie ze złożonymi przez nich wnioskami.

3. Listy kandydatów przyjętych na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską Dyrektor Krajowej Szkoły ogłasza niezwłocznie w Biuletynie Informacji Publicznej. Listy zawierają imiona i nazwiska kandydatów, z podaniem liczby porządkowej wskazującej miejsce kandydata na danej liście.

4. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Rozpoznanie odwołania następuje w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia.

5. Podstawą odwołania w przypadku, o którym mowa w ust. 4, może być jedynie naruszenie warunków oraz trybu rekrutacji na aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską, określonych w ustawie i przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 52 pkt 1.

6. Od decyzji Ministra Sprawiedliwości wydanej po rozpatrzeniu odwołania przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji.

7. W przypadku uwzględnienia skargi, o której mowa w ust. 6, Dyrektor Krajowej Szkoły wydaje niezwłocznie decyzję w sprawie przyjęcia na aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską.

8. W przypadku niepodjęcia przez aplikanta aplikacji sędziowskiej albo aplikacji prokuratorskiej w terminie 30 dni od dnia jej rozpoczęcia oraz w przypadku rezygnacji aplikanta z odbywania aplikacji sędziowskiej albo aplikacji prokuratorskiej w terminie 30 dni od dnia jej rozpoczęcia Dyrektor Krajowej Szkoły uzupełnia listę kandydatów przyjętych na aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską o kandydata umieszczonego na kolejnym miejscu na liście kwalifikacyjnej, który w terminie 14 dni od dnia powiadomienia go o zwolnionym miejscu złoży wniosek o przyjęcie na aplikację. Przepisy ust. 1, 2 i 4–7 stosuje się odpowiednio.

Art. 26. Przed objęciem obowiązków aplikanci aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej składają ślubowanie wobec Dyrektora Krajowej Szkoły według następującej roty: „Ślubuję uroczyście sumiennie wypełniać obowiązki aplikanta Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości, dbać o dobre imię Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury oraz dochować tajemnicy prawnie chronionej”; składający ślubowanie może dodać zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”.

Art. 27. 1. Aplikacja sędziowska i aplikacja prokuratorska trwają 36 miesięcy i rozpoczynają się nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia list, o których mowa w art. 25 ust. 3. Minister Sprawiedliwości, w drodze zarządzenia, określa termin rozpoczęcia aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej. Zarządzenie to zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej.

2. W trakcie aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej aplikanci są zatrudnieni na etatach aplikanckich i odbywają zajęcia w Krajowej Szkole.

Art. 28. 1. Aplikant aplikacji sędziowskiej i aplikant aplikacji prokuratorskiej są zatrudnieni na podstawie umowy o pracę na czas określony – na czas odbywania aplikacji. Przepisu art. 33 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.³⁾) nie stosuje się.

2. Umowa o pracę wygasa w przypadku skreślenia aplikanta z listy aplikantów.

Art. 29. 1. Etaty aplikanckie przydziela w drodze zarządzenia, nie później niż w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia naboru na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską:

- 1) w sądach – Minister Sprawiedliwości;
- 2) w jednostkach organizacyjnych prokuratury – Prokurator Generalny.

2. Dyrektor Krajowej Szkoły przedstawia:

- 1) aplikantom aplikacji sędziowskiej – listę etatów aplikanckich przydzielonych w sądach;
- 2) aplikantom aplikacji prokuratorskiej – listę etatów aplikanckich przydzielonych w jednostkach organizacyjnych prokuratury.

3. Aplikantom przysługuje prawo wyboru etatu aplikanckiego zgodnie z kolejnością umieszczenia kandydatów na liście kwalifikacyjnej.

4. W przypadku gdy aplikanci zajmują to samo miejsce na liście kwalifikacyjnej, o kolejności wyboru etatu aplikanckiego decyduje wynik losowania przeprowadzonego przez Dyrektora Krajowej Szkoły.

Art. 30. 1. Aplikant aplikacji sędziowskiej zostaje zatrudniony w sądzie okręgowym.

2. Prezes właściwego sądu okręgowego kieruje aplikanta aplikacji sędziowskiej do odbycia praktyk zgodnie z programem aplikacji sędziowskiej.

3. Na czas odbywania praktyk prezes właściwego sądu okręgowego, wyznacza aplikantowi patrona każdej z praktyk.

4. Patron praktyki służy aplikantowi pomocą merytoryczną, w szczególności zapoznaje aplikanta z czynnościami należącymi do zakresu jego obowiązków w trakcie praktyki i niezwłocznie po jej zakończeniu przedstawia prezesowi właściwego sądu okręgowego pisemną opinię wraz z oceną przebiegu praktyki. W oparciu o opinie i oceny z poszczególnych praktyk prezes właściwego sądu okręgowego sporządza końcową opinię i ustala łączną ocenę przebiegu praktyk,

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240, 1268 i 1735.

stanowiącą średnią arytmetyczną ocen wystawionych przez patronów poszczególnych praktyk.

5. Po 12 miesiącach aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej odbywa się kolokwium sprawdzające.

Art. 31. Przepisy art. 30 stosuje się odpowiednio do aplikanta aplikacji prokuratorskiej, z tym że aplikant aplikacji prokuratorskiej zostaje zatrudniony w prokuraturze okręgowej, a uprawnienia prezesa sądu okręgowego wykonuje prokurator okręgowy.

Art. 32. 1. W ostatnim miesiącu aplikacji sędziowskiej aplikanci przystępują do egzaminu sędziowskiego.

2. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu sędziowskiego jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich sprawdzianów i praktyk objętych programem aplikacji.

3. Egzamin sędziowski składa się z części pisemnej i ustnej.

4. Warunkiem zdania egzaminu sędziowskiego jest uzyskanie z jego przebiegu 60% możliwych do zdobycia punktów. Warunkiem zaliczenia części pisemnej egzaminu jest uzyskanie 60% możliwych do zdobycia punktów na tym etapie, a części ustnej egzaminu uzyskanie 60% możliwych do zdobycia punktów z każdej dziedziny.

5. Zadania praktyczne na część pisemną oraz kazusy na część ustną egzaminu sędziowskiego opracowuje zespół egzaminacyjny powołany przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły zaopiniowany przez Radę.

6. W skład zespołu egzaminacyjnego wchodzi:

- 1) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród pracowników Krajowej Szkoły;
- 2) 7 sędziów wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów Sądu Najwyższego, sędziów sądów apelacyjnych, sędziów sądów okręgowych, sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego lub sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu;
- 3) sędzia wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów będących wykładowcami Krajowej Szkoły, specjalista z dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu.

7. Przewodniczącego zespołu egzaminacyjnego wyznacza, spośród jego członków, Minister Sprawiedliwości. Przewodniczący zespołu egzaminacyjnego kieruje jego pracami.

8. Egzamin sędziowski przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły zaopiniowany przez Radę.

9. Komisja egzaminacyjna składa się z:

- 1) sekretarza wskazanego przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów delegowanych do Krajowej Szkoły;
- 2) 7 sędziów wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów Sądu Najwyższego, sędziów sądów apelacyjnych, sędziów sądów okręgowych, sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego lub sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu;
- 3) sędziego wskazanego przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów będących wykładowcami Krajowej Szkoły, specjalisty z dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu;
- 4) przedstawiciela Krajowej Rady Sądownictwa.

10. Członkiem komisji egzaminacyjnej nie może być członek zespołu egzaminacyjnego.

11. Przewodniczącą komisji egzaminacyjnej wyznacza spośród jej członków będących sędziami Minister Sprawiedliwości. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej kieruje jej pracami.

12. Do członków zespołu egzaminacyjnego oraz członków komisji egzaminacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 5–8.

Art. 33. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły może udzielić aplikantowi aplikacji sędziowskiej zezwolenia na przystąpienie do egzaminu sędziowskiego w terminie późniejszym, jeżeli uzna, że choroba, wypadek losowy lub inna wskazana i udokumentowana przez aplikanta przyczyna uniemożliwiają przystąpienie do egzaminu w terminie, o którym mowa w art. 32 ust. 1.

2. Wniosek o zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 30 dni od dnia ustania przyczyny uzasadniającej nieprzystąpienie do egzaminu sędziowskiego.

3. Aplikant aplikacji sędziowskiej, który nie przystąpił do egzaminu sędziowskiego w wyznaczonym terminie i nie uzyskał zezwolenia, o którym mowa

w ust. 1, lub odstąpił bez usprawiedliwienia od egzaminu w czasie jego trwania albo nie zdał egzaminu, może przystąpić ponownie do egzaminu sędziowskiego tylko raz, nie później jednak niż w terminie 18 miesięcy od dnia zakończenia poprzedniego egzaminu.

4. Ponowny egzamin sędziowski przeprowadza komisja egzaminacyjna w terminie wyznaczonym przez Ministra Sprawiedliwości, uzgodnionym z Dyrektorem Krajowej Szkoły. Przepisy ust. 1 i 2 oraz art. 32 ust. 2–12 stosuje się odpowiednio.

Art. 34. 1. W ostatnim miesiącu aplikacji prokuratorskiej aplikanci przystępują do egzaminu prokuratorskiego.

2. Do egzaminu prokuratorskiego, zespołu egzaminacyjnego opracowującego zadania i kazusy na egzamin prokuratorski oraz komisji egzaminacyjnej powołanej do przeprowadzenia egzaminu prokuratorskiego, a także do ich członków stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 5–8, art. 32 ust. 2–5, 8 i 10 oraz do aplikantów przepisy art. 33.

3. Przewodniczącego zespołu egzaminacyjnego oraz przewodniczącego komisji egzaminacyjnej wyznacza spośród jej członków będących prokuratorami Prokurator Generalny. Przewodniczący zespołu egzaminacyjnego i przewodniczący komisji egzaminacyjnej kierują odpowiednio pracami zespołu oraz komisji.

4. W skład zespołu egzaminacyjnego, o którym mowa w ust. 2, wchodzi:

- 1) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród pracowników Krajowej Szkoły;
- 2) 7 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratorów prokuratur regionalnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu;
- 3) prokurator wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród prokuratorów będących wykładowcami Krajowej Szkoły, specjalista z dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu.

5. Komisja egzaminacyjna, o której mowa w ust. 2, składa się z:

- 1) sekretarza, wskazanego przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród prokuratorów delegowanych do Krajowej Szkoły;
- 2) 7 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej,

prokuratorów prokuratur regionalnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu;

- 3) prokuratora wskazanego przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród prokuratorów będących wykładowcami Krajowej Szkoły, specjalisty z dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu;
- 4) przedstawiciela Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym.

Art. 35. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły, w terminie 14 dni od dnia zakończenia egzaminu prokuratorskiego, sporządza i przekazuje Prokuratorowi Generalnemu listę klasyfikacyjną egzaminowanych aplikantów aplikacji prokuratorskiej, zwaną dalej „listą egzaminowanych aplikantów”. Lista ta zawiera imiona i nazwiska egzaminowanych aplikantów, z podaniem liczby punktów uzyskanych na egzaminie przez każdego aplikanta oraz liczby porządkowej wskazującej jego miejsce na liście. Warunkiem umieszczenia na tej liście jest złożenie egzaminu prokuratorskiego z wynikiem pozytywnym.

2. O kolejności na liście, o której mowa w ust. 1, decyduje suma punktów uzyskanych przez aplikanta z egzaminu prokuratorskiego.

3. W przypadku równej liczby punktów uzyskanych przez dwóch lub większą liczbę aplikantów o kolejności na liście decyduje suma punktów uzyskanych przez aplikanta ze wszystkich praktyk i sprawdzianów w czasie aplikacji. Przepis art. 22 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Prokurator Generalny przedstawia egzaminowanemu aplikantowi propozycję pracy na stanowisku asesora prokuratury w powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury według kolejności miejsca zajmowanego na liście egzaminowanych aplikantów.

5. Prokurator Generalny określa corocznie, w drodze zarządzenia, liczbę stanowisk asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury przewidzianych dla egzaminowanych aplikantów.

6. (uchylony)

Art. 36. W terminie 14 dni od dnia złożenia egzaminu sędziowskiego lub prokuratorskiego Dyrektor Krajowej Szkoły wydaje aplikantowi dyplom ukończenia odpowiednio aplikacji sędziowskiej albo aplikacji prokuratorskiej.

Art. 37. 1. Członkom zespołu konkursowego i zespołów egzaminacyjnych oraz komisji konkursowej i komisji egzaminacyjnych za udział w pracach przysługuje wynagrodzenie.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków zespołu konkursowego i zespołów egzaminacyjnych oraz komisji konkursowej i komisji egzaminacyjnych, w wymiarze nie większym niż miesięczne wynagrodzenie zasadnicze sędziego w stawce piątej – uwzględniając zakres i rodzaj ich obowiązków oraz nakład pracy.

Rozdział 4

Prawa i obowiązki aplikantów

Art. 38. Aplikant jest uprawniony do bezpłatnego korzystania z bazy dydaktycznej i informatycznej oraz wyposażenia i sprzętu Krajowej Szkoły w celu pogłębiania wiedzy i doskonalenia swoich umiejętności, na warunkach określonych przez Dyrektora Krajowej Szkoły.

Art. 39. Do obowiązków aplikanta należy:

- 1) praca w charakterze aplikanta sędziowskiego w sądzie lub aplikanta prokuratorskiego w prokuraturze, w tym uczestniczenie w zajęciach i praktykach przewidzianych programem aplikacji;
- 2) samodzielne pogłębianie wiedzy i umiejętności praktycznych, objętych programem aplikacji;
- 3) przystępowanie do sprawdzianów oraz egzaminów w terminach przewidzianych programem aplikacji;
- 4) przestrzeganie regulaminu organizacyjnego Krajowej Szkoły oraz zarządzeń i poleceń porządkowych Dyrektora Krajowej Szkoły.

Art. 40. 1. Prezes sądu okręgowego lub prokurator okręgowy, po zasięgnięciu opinii Dyrektora Krajowej Szkoły, może udzielić aplikantowi aplikacji sędziowskiej lub aplikacji prokuratorskiej przerwy w odbywaniu aplikacji.

2. Przerwa w odbywaniu aplikacji może być udzielona:

- 1) ze względu na ważne okoliczności uniemożliwiające odbywanie aplikacji, wynikające ze stanu zdrowia, niepełnosprawności lub związane z urodzeniem i wychowywaniem dziecka – na okres nie dłuższy niż 24 miesiące;
- 2) z innych ważnych przyczyn na wniosek aplikanta – na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, aplikantowi udziela się urlopu bezpłatnego.

4. Po zakończeniu przerwy w odbywaniu aplikacji aplikant kontynuuje aplikację od etapu, na którym została ona przerwana, jeżeli umożliwia to program aplikacji. W pozostałych przypadkach aplikant kontynuuje aplikację na warunkach określonych przez Dyrektora Krajowej Szkoły.

Art. 40a. Aplikantowi przysługuje urlop szkoleniowy w wymiarze 30 dni kalendarzowych w okresie poprzedzającym bezpośrednio egzamin sędziowski lub prokuratorski.

Art. 41. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły skreśla aplikanta z listy aplikantów, jeżeli aplikant:

- 1) nie podjął aplikacji w wyznaczonym terminie;
- 2) przestał spełniać wymagania określone w art. 24 ust. 1 pkt 1–3;
- 3) (uchylony)
- 4) złożył pisemne oświadczenie o rezygnacji z odbywania aplikacji;
- 5) rażąco naruszył obowiązki aplikanta;
- 6) w sposób rażący uchybił godności aplikanta lub jego zachowanie godzi w dobre imię Krajowej Szkoły;
- 7) nie przystąpił do egzaminu sędziowskiego i nie złożył wniosku o zezwolenie, o którym mowa w art. 33 ust. 1;
- 8) nie zdał kolokwium sprawdzającego, o którym mowa w art. 30 ust. 5.

1a. Dyrektor Krajowej Szkoły skreśla aplikanta z listy aplikantów w razie rozwiązania umowy o pracę na podstawie art. 52 § 1 pkt 1, art. 53 § 1 albo art. 55 § 1 lub 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

2. Dyrektor Krajowej Szkoły może skreślić aplikanta z listy aplikantów, jeżeli aplikant:

- 1) (uchylony)
- 2) opuścił bez usprawiedliwienia ponad 20% zajęć objętych programem aplikacji w danym roku szkoleniowym;
- 3) nie przystąpił w wyznaczonym terminie bez usprawiedliwienia do sprawdzianu przewidzianego w programie aplikacji lub sprawdzianu takiego nie zaliczył;
- 4) został dwukrotnie ukarany karą nagany, o której mowa w art. 51 ust. 2 pkt 2.

3. Dyrektor Krajowej Szkoły przed podjęciem decyzji o skreśleniu aplikanta z listy aplikantów umożliwia aplikantowi złożenie wyjaśnień.

4. Od decyzji, o której mowa w ust. 3, aplikantowi przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Rozpoznanie odwołania następuje w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia.

5. Od decyzji Ministra Sprawiedliwości, o której mowa w ust. 4, przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji.

Art. 42. (uchylony)

Art. 43. (uchylony)

Art. 44. (uchylony)

Art. 45. (uchylony)

Art. 46. (uchylony)

Art. 47. 1. Aplikant nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia lub zajęcia, z wyjątkiem zatrudnienia na stanowisku dydaktycznym, naukowo-dydaktycznym lub naukowym oraz zajęcia o charakterze naukowym, dydaktycznym lub publicystycznym, jeżeli wykonywanie tego zatrudnienia lub zajęcia nie przeszkadza w wykonywaniu obowiązków aplikanta.

2. Aplikant jest obowiązany zawiadomić odpowiednio prezesa sądu okręgowego lub prokuratora okręgowego o zamiarze podjęcia dodatkowego zatrudnienia lub zajęcia, o których mowa w ust. 1.

3. Prezes sądu okręgowego lub prokurator okręgowy po zasięgnięciu opinii Dyrektora Krajowej Szkoły mogą wyrazić sprzeciw wobec zamiaru podjęcia przez aplikanta dodatkowego zatrudnienia lub zajęcia, jeżeli uznają, że będzie to przeszkadzało w wykonywaniu obowiązków aplikanta.

Art. 48. 1. Aplikant może brać udział w wykonywaniu w kraju lub za granicą zadań naukowo-szkoleniowych nieobjętych programem aplikacji, zleczanych przez Dyrektora Krajowej Szkoły.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, aplikantowi przysługuje dieta oraz zwrot kosztów podróży i noclegów, na zasadach określonych odpowiednio w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju albo poza granicami kraju.

Art. 49. 1. Patronów poszczególnych praktyk powołuje się spośród odpowiednio sędziów, referendarzy sądowych i prokuratorów, za ich zgodą. Za sprawowanie patronatu przysługuje wynagrodzenie.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb wyznaczania patronów poszczególnych praktyk, zakres ich obowiązków oraz warunki sprawowania patronatu nad aplikantami, uwzględniając zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do zajmowania stanowiska sędziego, asesora sądowego, prokuratora oraz asesora prokuratury, a także specyfikę tych urzędów.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia patronów poszczególnych praktyk, w wymiarze nie większym niż 25% podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego i prokuratora, uwzględniając zakres obowiązków i nakład ich pracy.

Art. 50. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły może przyznać aplikantowi nagrodę za szczególne osiągnięcia lub zadania wykonywane na rzecz Krajowej Szkoły poza jego obowiązkami.

2. Nagrodami są:

- 1) nagroda pieniężna lub rzeczowa;
- 2) pochwała pisemna udzielona przez Dyrektora Krajowej Szkoły.

3. Informacja o nagrodzie zamieszczana jest w aktach osobowych aplikanta.

Art. 51. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły może ukarać aplikanta karą porządkową za przewinienie polegające na naruszeniu obowiązków lub uchybieniu godności aplikanta.

2. Karami porządkowymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana.

3. Nie można ukarać aplikanta po upływie 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o przewinieniu lub 3 miesięcy od dnia jego popełnienia.

4. Przed ukaraniem karą porządkową aplikantowi umożliwia się złożenie wyjaśnień.

5. Od decyzji o ukaraniu aplikantowi przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia.

6. Odpis prawomocnej decyzji o ukaraniu karą porządkową dołącza się do akt osobowych aplikanta.

7. Po upływie roku od uprawomocnienia się decyzji o ukaraniu karą porządkową Dyrektor Krajowej Szkoły zarządza usunięcie odpisu decyzji z akt osobowych aplikanta, jeżeli w tym czasie nie ukarano aplikanta inną karą.

Art. 52. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania naboru dla kandydatów na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską, a także tryb powoływania i działania zespołu konkursowego i komisji konkursowej, mając na względzie konieczność określenia zakresu wiedzy podlegającej sprawdzeniu w trakcie konkursu, zapewnienia sprawnego i obiektywnego przeprowadzenia naboru oraz dokonania wyboru najlepszych kandydatów;
- 2) organizację, szczegółowe warunki i tryb odbywania aplikacji sędziowskiej oraz aplikacji prokuratorskiej, sposób i tryb przeprowadzenia kolokwium sprawdzającego, o którym mowa w art. 30 ust. 5, jak również sposób ustalania systemu punktowego oceny sprawdzianów i ich poprawiania oraz systemu punktowego oceny praktyk, objętych programem aplikacji, mając na względzie zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do zajmowania stanowiska odpowiednio sędziego, asesora sądowego, prokuratora i asesora prokuratury oraz konieczność jednolitej i obiektywnej oceny wiedzy i kwalifikacji aplikantów;
- 3) zakres, szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania egzaminu sędziowskiego i prokuratorskiego oraz tryb powoływania i działania zespołu egzaminacyjnego i komisji egzaminacyjnej, mając na uwadze zakres odbytej aplikacji, potrzebę przeprowadzenia pisemnej i ustnej formy egzaminu sędziowskiego i prokuratorskiego, a także konieczność zagwarantowania właściwej organizacji i odpowiedniego poziomu merytorycznego tych egzaminów oraz zapewnienia jednakowych warunków ich składania przez wszystkich aplikantów, a także wzory dyplomów ukończenia aplikacji sędziowskiej i prokuratorskiej;
- 4) wysokość wynagrodzenia aplikanta aplikacji sędziowskiej, mając na uwadze zakres powierzonych obowiązków i warunki odbywania aplikacji;
- 4a) po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego, wysokość wynagrodzenia aplikanta aplikacji prokuratorskiej, mając na uwadze zakres powierzonych obowiązków i warunki odbywania aplikacji;
- 5) wysokość opłaty egzaminacyjnej za przystąpienie do egzaminu sędziowskiego lub prokuratorskiego, uiszczanej przez osoby niebędące aplikantami Krajowej Szkoły – nie wyższej niż równowartość minimalnego wynagrodzenia za pracę,

o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę – uwzględniając konieczność prawidłowego i efektywnego przeprowadzenia naboru.

Rozdział 5

Wykładowcy i pracownicy Krajowej Szkoły

Art. 53. Wykładowcami Krajowej Szkoły mogą być sędziowie, prokuratorzy i nauczyciele akademicy oraz inne osoby posiadające specjalistyczną wiedzę z określonej dziedziny, a także sędziowie i prokuratorzy w stanie spoczynku.

Art. 53a. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły przedstawia do zaopiniowania Radzie kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły.

2. Kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły po pozytywnym zaopiniowaniu przez Radę Dyrektor Krajowej Szkoły przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości i Prokuratorowi Generalnemu.

Art. 53b. 1. Minister Sprawiedliwości może zgłosić sprzeciw wobec kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły niebędących prokuratorami lub prokuratorami w stanie spoczynku w terminie 14 dni od dnia przedstawienia mu kandydatów. Sprzeciw jest wiążący.

2. Prokurator Generalny może zgłosić sprzeciw wobec kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły będących prokuratorami lub prokuratorami w stanie spoczynku w terminie 14 dni od dnia przedstawienia mu kandydatów. Sprzeciw jest wiążący.

Art. 53c. Dyrektor Krajowej Szkoły może powierzyć prowadzenie zajęć kandydatom na wykładowców, wobec których nie zgłoszono sprzeciwu.

Art. 54. 1. W Krajowej Szkole mogą być zatrudnieni pracownicy administracyjni oraz pracownicy obsługi.

2. Do pracowników Krajowej Szkoły stosuje się odpowiednio przepisy art. 9–11, art. 12–12c i art. 14a ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury oraz art. 10, art. 17 ust. 1–3, art. 22, art. 23, art. 26–28 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 269, z 2014 r. poz. 1199 oraz z 2015 r. poz. 1220). Do pracowników administracyjnych stosuje się odpowiednio także art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 55. 1. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, warunki wynagradzania za pracę dla pracowników, o których mowa w art. 54, i przyznawania im innych świadczeń związanych z pracą.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno w szczególności określać:

- 1) kwoty wynagrodzenia zasadniczego pracowników Krajowej Szkoły;
- 2) inne, poza wynagrodzeniem zasadniczym, składniki uzasadnione zwłaszcza pełnieniem określonej funkcji lub zajmowaniem określonego stanowiska, szczególnymi właściwościami pracy, warunkami wykonywanej pracy oraz kwalifikacjami zawodowymi pracowników.

Rozdział 6

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 56. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły przetwarza dane osobowe aplikantów, kandydatów na aplikantów, wykładowców oraz kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły, a także osób objętych szkoleniem lub doskonaleniem zawodowym prowadzonym przez Krajową Szkołę, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań Krajowej Szkoły.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepis art. 43 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2135 i 2281) stosuje się odpowiednio.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 57–64. (pominięte)

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 65. 1. Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołana osoba, która spełnia wymagania określone w art. 61 § 1 pkt 1–6 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i pracowała w charakterze asesora sądowego co najmniej przez 3 lata.

2. Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołana osoba mianowana na stanowisko asesora sądowego w okresie od 5 listopada 2005 r. do 4 listopada 2007 r., jeżeli spełnia wymagania określone w art. 61 § 1 pkt 1–4 i pkt 6 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ukończyła 28 lat i pracowała w charakterze asesora sądowego co najmniej przez rok.

3. Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołana osoba, która spełnia wymagania określone w art. 61 § 1 pkt 1–5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ukończyła aplikację sądową i złożyła egzamin sędziowski na podstawie przepisów obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, a po złożeniu tego egzaminu była zatrudniona na stanowisku:

- 1) referendarza sądowego co najmniej przez okres 2 lat w pełnym wymiarze czasu pracy lub
- 2) asystenta sędziego co najmniej przez okres 2 lat w pełnym wymiarze czasu pracy.

4. Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołana osoba, która nie ukończyła aplikacji sądowej lub prokuratorskiej albo aplikacji określonej w art. 149 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jeżeli spełnia wymagania określone w art. 61 § 1 pkt 1–6 tej ustawy i była zatrudniona na stanowisku:

- 1) referendarza sądowego co najmniej przez okres 6 lat w pełnym wymiarze czasu pracy albo
- 2) asystenta sędziego co najmniej przez okres 6 lat w pełnym wymiarze czasu pracy.

5. Do okresu, o którym mowa w ust. 3 i 4, wlicza się okresy pracy odpowiednio na stanowisku asystenta sędziego albo referendarza sądowego w pełnym wymiarze czasu pracy.

6. W przypadku wykonywania pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy okres, o którym mowa w ust. 3–5, wydłuża się proporcjonalnie.

7. Warunkiem powołania na stanowisko sędziego sądu rejonowego jest zajmowanie stanowiska określonego w ust. 3–4 w okresie 3 lat przed dniem zgłoszenia na wolne stanowisko sędziowskie.

Art. 66. 1. Warunek określony w art. 149 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, w brzmieniu nadanym niniejszą

ustawą, spełnia osoba, która na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odbyła aplikację referendarską i złożyła egzamin referendarski lub odbyła aplikację sądową lub prokuratorską, bądź złożyła egzamin referendarski.

2. Warunek określony w art. 155 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, spełnia osoba, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy była zatrudniona na stanowisku asystenta sędziego, oraz osoba, która na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odbyła aplikację referendarską i złożyła egzamin referendarski albo odbyła aplikację sądową lub prokuratorską bądź złożyła egzamin referendarski.

3. Osoba zatrudniona w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku referendarza sądowego może przystąpić do egzaminu sędziowskiego określonego w art. 70 ust. 1, jeżeli zajmowała to stanowisko co najmniej przez okres 3 lat i zgłosiła prezesowi przełożonego sądu apelacyjnego zamiar przystąpienia do egzaminu na miesiąc przed jego przeprowadzeniem. W takim przypadku referendarz sądowy jest dopuszczany do egzaminu sędziowskiego, w najbliższym terminie przewidzianym dla aplikantów sądowych.

4. Osoba zatrudniona w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku asystenta sędziego może przystąpić do egzaminu sędziowskiego określonego w art. 70 ust. 1, jeżeli zajmowała to stanowisko co najmniej przez okres 3 lat i zgłosiła prezesowi przełożonego sądu apelacyjnego zamiar przystąpienia do egzaminu na miesiąc przed jego przeprowadzeniem. W takim przypadku asystent sędziego jest dopuszczany do egzaminu sędziowskiego, w najbliższym terminie przewidzianym dla aplikantów sądowych.

5. Do okresu, o którym mowa w ust. 4, wlicza się okres pracy na stanowisku referendarza sądowego w pełnym wymiarze czasu pracy.

6. W przypadku wykonywania pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy okres, o którym mowa w ust. 3–5, wydłuża się proporcjonalnie.

Art. 67. 1. Na stanowisko sędziego wojskowego sądu garnizonowego może być powołana osoba, która spełnia wymagania określone w art. 22 § 1 pkt 1–5 i 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i pracowała w charakterze asesora sądu wojskowego co najmniej przez 3 lata.

2. Na stanowisko sędziego wojskowego sądu garnizonowego może być powołana osoba mianowana na stanowisko asesora sądu wojskowego w okresie od dnia 5 listopada 2005 r. do dnia 5 listopada 2007 r., jeżeli spełnia wymagania określone w art. 22 § 1 pkt 1–3 i 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ukończyła 28 lat i pracowała w charakterze asesora sądu wojskowego co najmniej przez rok.

3. Na stanowisko sędziego wojskowego sądu garnizonowego może być powołana osoba, która spełnia wymagania określone w art. 22 § 1 pkt 1–5 i 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ukończyła aplikację sądową i złożyła egzamin sędziowski na podstawie przepisów obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, a po złożeniu tego egzaminu była zatrudniona na stanowisku:

- 1) referendarza sądowego co najmniej przez okres 2 lat w pełnym wymiarze czasu pracy lub
- 2) asystenta sędziego co najmniej przez okres 2 lat w pełnym wymiarze czasu pracy.

4. Prezes właściwego wojskowego sądu okręgowego, po zasięgnięciu opinii kolegium wojskowego sądu okręgowego, występuje do dyrektora komórki organizacyjnej, o której mowa w art. 5 § 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, z wnioskiem o zgłoszenie Zgromadzeniu Sędziów Sądów Wojskowych kandydatury asesora sądu wojskowego na stanowisko sędziego sądu wojskowego.

Art. 68. 1. Z dniem 5 maja 2009 r. ustaje powierzenie asesorum sądowym pełnienia czynności sędziowskich.

2. Stosunki pracy nawiązane z asesorami sądowymi na podstawie mianowania przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają po upływie 4 lat od dnia mianowania, chyba że wcześniej zostaną rozwiązane lub wygasną.

3. Do czasu ustania stosunku pracy asesor sądowy jest upoważniony do wykonywania czynności referendarza sądowego.

4. Wynagrodzenie zasadnicze asesora sądowego ustala się na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Minister Sprawiedliwości może rozwiązać stosunek pracy z asesorem sądowym po uprzednim wypowiedzeniu za zgodą kolegium sądu okręgowego.

6. Minister Sprawiedliwości przetwarza dane osobowe asesorów sądowych w zakresie niezbędnym do prawidłowego realizowania obowiązków i praw pracodawcy wynikających ze stosunku pracy bądź innych stosunków służbowych.

Art. 69. 1. Z dniem 5 maja 2009 r. ustaje powierzenie asesorom sądów wojskowych pełnienia czynności sędziowskich.

2. Stosunki służbowe zawodowej służby wojskowej nawiązane z asesorami sądów wojskowych na podstawie mianowania przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają po upływie 4 lat od dnia mianowania, chyba że wcześniej zostaną rozwiązane lub wygasną.

3. Do czasu ustania stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej asesor sądu wojskowego jest upoważniony do wykonywania czynności asystenta sędziego w wojskowym sądzie garnizonowym.

4. Wynagrodzenie zasadnicze asesora sądu wojskowego ustala się na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Minister Sprawiedliwości przetwarza dane osobowe asesorów sądów wojskowych w zakresie niezbędnym do prawidłowego realizowania obowiązków i praw pracodawcy wynikających ze stosunku pracy bądź innych stosunków służbowych.

6. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej może odwołać asesora sądu wojskowego. Do asesora sądu wojskowego odwołanego z zajmowanego stanowiska stosuje się przepisy dotyczące żołnierzy zawodowej służby stałej.

Art. 70. 1. Aplikacja sądowa rozpoczęta przed dniem 1 stycznia 2008 r. oraz kończąca ją egzamin sędziowski odbywają się na podstawie przepisów obowiązujących przed tym dniem.

2. Aplikacja sądowa w wojskowym sądzie garnizonowym rozpoczęta przed dniem 1 stycznia 2008 r. oraz kończąca ją egzamin sędziowski odbywają się na podstawie przepisów obowiązujących przed tym dniem.

3. Aplikacja prokuratorska w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury rozpoczęta przed dniem 1 stycznia 2008 r. oraz kończąca ją egzamin prokuratorski odbywają się na podstawie przepisów obowiązujących przed tym dniem.

4. Aplikacja prokuratorska w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury rozpoczęta przed dniem 1 stycznia 2008 r. oraz kończąca ją egzamin

prokuratorski odbywają się na podstawie przepisów obowiązujących przed tym dniem.

5. Aplikacja referendarska rozpoczęta przed dniem 1 stycznia 2009 r. oraz kończąca ją egzamin referendarski odbywają się na podstawie przepisów obowiązujących przed tym dniem.

6. Warunek określony w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, spełnia także ten, kto na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odbył aplikację sądową lub prokuratorską.

7. Przepisy art. 94 ust. 10 ustawy, o której mowa w art. 57 oraz przepisy art. 23, 25 ust. 1 i 1a, art. 34 ust. 4, art. 37 ust. 5, art. 45 ust. 4, art. 47 ust. 3 i art. 85 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 62, w brzmieniu określonym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się wobec wojskowych aplikantów prokuratorskich do czasu zakończenia przez nich aplikacji prokuratorskiej.

Art. 71. 1. Sędziemu lub prokuratorowi sprawującemu funkcję patrona co najmniej nad jednym etatowym aplikantem sądowym lub prokuratorskim bądź trzema pozaetatowymi aplikantami sądowymi lub prokuratorskimi jednocześnie, którzy rozpoczęli aplikację przed dniem 1 stycznia 2008 r., przysługuje wynagrodzenie w wysokości 15% kwoty bazowej, stanowiącej podstawę wynagrodzenia zasadniczego sędziów i prokuratorów, ustalonej w ustawie budżetowej na dany rok, za każdy miesiąc sprawowania patronatu.

2. Sędziemu sprawującemu funkcję patrona co najmniej nad jednym aplikantem referendarskim, który rozpoczął aplikację referendarską przed dniem 1 stycznia 2009 r., przysługuje wynagrodzenie w wysokości 15% kwoty bazowej, stanowiącej podstawę wynagrodzenia zasadniczego sędziego, ustalonej w ustawie budżetowej na dany rok, za każdy miesiąc sprawowania patronatu.

3. Przerwy w sprawowaniu patronatu z powodu nieobecności patrona lub aplikanta, trwające do 7 dni nie powodują utraty prawa do wynagrodzenia za dany miesiąc.

4. W odniesieniu do sędziów przepisy ust. 1–3, zaś w odniesieniu do prokuratorów przepisy ust. 1 oraz ust. 3 mają zastosowanie do patronatu sprawowanego od dnia 1 stycznia 2008 r.

5. Za okres otrzymywania przez sędziego lub prokuratora dodatku funkcyjnego z tytułu sprawowania patronatu wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie przysługuje.

Art. 72. 1. Krajowa Szkoła jest następcą prawnym Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.

2. Dyrektor Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury pełni obowiązki Dyrektora Krajowej Szkoły, do czasu powołania tego organu na podstawie i w trybie określonym w przepisach niniejszej ustawy.

3. Kadencja Rady Programowej Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury wygasa z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Pracownicy administracyjni i pracownicy obsługi zatrudnieni w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się pracownikami Krajowej Szkoły.

Art. 73. (pominięty)

Art. 74. Traci moc ustawa z dnia 1 lipca 2005 r. o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury (Dz. U. Nr 169, poz. 1410 i Nr 264, poz. 2204 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 433).

Art. 75. Ustawa wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia⁴⁾, z wyjątkiem przepisów: art. 57, 58, 60 pkt 1–5 i 19, art. 65 ust. 1 i 3–7, art. 66 ust. 1 i 2, art. 67 ust. 1 i 3, które wchodzi w życie z dniem 5 maja 2009 r.

⁴⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 17 lutego 2009 r.